

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **Lydie H.**, narozená dne xxx
bytem xxx

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/124784-923, sp. zn. SZ/MPSV-2018/89931-923, o odejmutí doplatku na bydlení ode dne 1. 11. 2014,

takto:

- I.** Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 21. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/124784-923, sp. zn. SZ/MPSV-2018/89931-923 **se zrušuje** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/124784-923, sp. zn. SZ/MPSV-2018/89931-923 žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 19. 3. 2017 č. j. 153241/2018/OOI, kterým byla žalobkyni odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ode dne 1. 11. 2014. Toto rozhodnutí bylo mimo jiné odůvodněno tím, že byl započítán příjem žalobkyně a manžela z pracovní činnosti dohromady ve výši 3 878 Kč, odůvodněné

náklady na bydlení ve výši 3 610,59 Kč, příspěvek na bydlení byl v předcházejícím měsíci vyplacen ve výši 4 251 Kč. Jelikož částka živobytí byla stanovena ve výši 10 250 Kč, nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl. Doplatek na bydlení byl odejmut od 1. 11. 2014.

2. Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve které především namítala, že není zjištěné ani z rozhodnutí správních orgánů ani z jejich správních spisů, z jaké tabulky Energetického regulačního úřadu (dále jen „ERÚ“) je hodnota MUSTEVYT zjištěna a že nikdy nebyl k dispozici ani další deklarovaný dokument ERÚ – „*průvodce spotřebou – manuál*“, na který se oba správní orgány odvolávají a vycházejí z něho, když do vzorce pro výpočet prokazatelné nezbytné spotřeby energie pro vytápění podle něho přidávají koeficient navýšení spotřebované energie o 20%. Dále žalobkyně namítá, že tvrzení správních orgánů jsou rozporuplná, když na jedné straně použily hodnotu MUSTEVYT ve výši 0,55 GJ/m² s přihlédnutím k vyhlášce č. 152/2001 Sb., která byla účinná do 31. 8. 2007 a na straně druhé odkazují na hodnotu MUSTEVYT zjištěnou z tabulky poskytnuté ERÚ. Žalobkyně namítá, že vyhláška č. 152/2001 Sb. i vyhláška č. 194/2007 Sb. rozlišuje vytápění z ostatních zdrojů a vytápění ze zdroje tepelné energie (tepla) s násypnými kotli na tuhá paliva, přičemž žalobkyně si vytápění zajišťuje právě násypným kotlem na tuhá paliva. Závěrem své žaloby žalobkyně uvedla, že jediné, co neustále namítala a namítá, je nesprávně stanovená (určená, vypočtená) výše prokazatelných nákladů v místě obvyklých na další druhy paliv (tuhá paliva) a od toho se odvíjející i nesprávně stanovená (vypočtená) výše celkových odůvodněných nákladů na bydlení, čímž v konečném důsledku dochází k nesprávně započteným nákladům na bydlení, které jí ovšem v konečném důsledku nemusí být přiznány ve výši jejich nákladů skutečných.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/124784-923, sp. zn. SZ/MPSV-2018/89931-923, z připojených správních spisů žalovaného týkajících se odejmutí doplatku na bydlení od 1. 11. 2014, z připojeného správního spisu Úřadu práce České republiky - krajská pobočka Ostrava, z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 7. 2016 č. j. 18 Ad 59/2015-32 a z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 12. 2017 č. j. 18 Ad 27/2017-26 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s.ř.s.“).
5. Z předložených správních spisů soud zjistil, že jeho součástí je nájemní smlouva, podle které má žalobkyně byt v nájmu, evidenční list pro výpočet nájemného ze dne 12. 1. 2012, informace o užívaném bytu, periodická faktura za sdružené služby dodávky elektřiny adresovaná žalobkyni, jakožto odběrateli za fakturační období od 9. 10. 2013 do 7. 10. 2014 ve výši přeplatku 1 476 Kč, doklad o výši měsíčních příjmů manžela – příjmy ze závislé činnosti ve výši 935 Kč, doklad o výši měsíčních příjmů žalobkyně – příjmy ze závislé činnosti ve výši 3 279 Kč, příspěvek na dítě – dvě dcery, každá 610 Kč, to vše za rozhodné období měsíc září 2014, oznámení o změně výše dávky pomoci v hmotné nouzi ze dne 21. 11. 2014, kterým byl žalobkyni zvýšen příspěvek na živobytí z částky 7 367 Kč na částku 7 496 Kč od dne 1. 11. 2014, kalkulační list, zahájení správního řízení ze dne 8. 4. 2015 ve věci odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení ode dne 1. 10. 2014 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28. 4. 2015, kterým byl odejmut žalobkyni doplatek na bydlení od 1. 11. 2014. Součástí tohoto správního spisu je také odvolání žalobkyně ze dne 19. 5. 2015, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 9. 2015 č. j. MPSV-UM/22228/15/9S-MSK. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že v měsíci

říjnu nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl, poněvadž příjem společně posuzovaných osob (4 169,8 Kč) zvýšený o příspěvek na živobytí (7 367 Kč) a příspěvek na bydlení (4 251 Kč) po odečtení odůvodněných nákladů na bydlení (4 456,59 Kč) převýšil částku živobytí společně posuzovaných osob (10 250 Kč).

6. K podané žalobě žalobkyně krajský soud rozsudkem ze dne 21. 7. 2016 č.j. 18 Ad 59/2015-32 rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2015 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku tehdy krajský soud uvedl, že posouzení existence nároku a výše dávky je závislé na výstupech automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo. Žalovaný ve svém rozhodnutí neuvedl konkrétní údaje, které do aplikace hmotné nouze zavedl ani neposkytnul matematický model či výpočet, dle kterého k částkám za energie dospěl. Povinnost použití programové aplikace hmotné nouze pro výpočet dávky ještě sama o sobě nezabývá správní orgány povinností, aby konkrétní dosažený výsledek také náležitě odůvodnily.
7. Po zrušujícím rozsudku krajského soudu zrušil žalovaný rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 28. 4. 2015 a věc mu vrátil k novému projednání, kdy správní orgán I. stupně měl ve věci znovu rozhodnout a řádně odůvodnit výpočet odůvodněných nákladů za energie. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 23. 11. 2016 č.j. 638250/2016/OOI, v němž uvedl matematický vzorec pro výpočet vytápění (měrné spotřeby tepelné energie pro vytápění), který vychází z normovaného měrného ukazatele spotřeby tepelné energie na vytápění (MUSTEVYT), který je závislý na teplotním pásmu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí dále správní orgán I. stupně uvedl, že „*MUSTEVYT se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ (hodnoty jsou odvozené z vyhl. č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210). Je udávána v GJ/m² rok na 2,7 m výšku místnosti.*“ Správní orgán I. stupně dosadil do matematického vzorce za MUSTEVYT 0,55 GJ/m² a rozhodl žalobkyni odejmout ode dne 1. 11. 2014 dávku doplatek na bydlení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně opětovně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 2. 2017 a to tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 11. 2016 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný vytkl správnímu orgánu I. stupně to, že jeho rozhodnutí neobsahuje způsob a výši výpočtu odůvodněných nákladů za energie, především za dřevo, koks a propan. Dále se žalovaný ztotožnil s odvolacími námitkami žalobkyně, že vyhláška č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210 již nejsou platnými právními předpisy a nelze tak z nich vycházet při stanovení odůvodněných nákladů na bydlení. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 16. 3. 2017 č.j. 170954/2017/OOI, kterým opětovně odejmul ode dne 1. 11. 2014 dávku doplatek na bydlení žalobkyni. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně podrobně rozepsal výpočty pro výši úhrad za prokazatelnou spotřebu elektřiny a ostatních energií. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že „*MUSTEVYT se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ. Je udávána v GJ/m² rok na 2,7 m výšku místnosti*“, přičemž už ve svém odůvodnění neuvedl mu vytýkanou vyhlášku č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210, ale opět dosadil do matematického vzorce hodnotu MUSTEVYT = 0,55 GJ/m². Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání a o tomto odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 6. 2017 č. j. MPSV-2017/134133-923, ve kterém uvedl, že údaj, který poskytuje ERÚ, je teplotní pásmo bez denostupňů (pozn. soudu: jedná se o hodnotu MUSTEVYT = 0,55 GJ/m²). Žalovaný uvedl, že k této položce již není ani on ani správní orgán I. stupně kompetentní se dále vyjadřovat.
8. K podané žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2017 č. j. MPSV-2017/134133-923 krajský soud rozsudkem ze dne 5. 12. 2017 č. j. 18 Ad 27/2017-26 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud uvedl, že v daném případě nepostačuje pouze to, že správní orgány odůvodnily výpočet výše

dávky žalobkyně, ale je třeba, aby byly náležitě odůvodněny i hodnoty, které se do matematického vzorce dosazují.

9. Po zrušujícím rozsudku krajského soudu ze dne 5. 12. 2017 zrušil žalovaný rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 16. 3. 2017 a věc mu vrátil k novému projednání, kdy správní orgán I. stupně měl ve věci znovu rozhodnout a řádně odůvodnit hodnoty, které použil pro výpočet odůvodněných nákladů za energie. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 19. 3. 2018 č. j. 153241/2018/OOI, v němž uvedl, že „*MUSTEVYT se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ Je udávána v GJ/m² rok na 2,7 m výšku místnosti.*“ Dále je odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedeno, že „*pro zjištění normativních nákladů bylo přiblíženo k měrnému ukazateli spotřeby tepelné energie na vytápění a na dodávku teplé užitkové vody podle § 5 vyhlášky č. 152/2001 Sb. – na vytápění 0,55 GJ/m² za otopné období.*“ Správní orgán I. stupně rozhodl žalobkyni odejmout ode dne 1. 11. 2014 dávku doplatek na bydlení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018.
10. Podle ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, se do odůvodněných nákladů na bydlení započítává úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.
11. Krajský soud již ve svém rozsudku ze dne 21. 6. 2016 č. j. 18 Ad 59/2015-32 uvedl, že je mu známo, že je posouzení existence nároku a výše dávky závislé na výstupech automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo. Při složité konstrukci výpočtu výše konkrétní dávky je tímto způsobem posílena správnost výpočtu, uchování dat, systém významně urychluje rozhodování o nárocích klientů v podmínkách správního řízení a snižuje se chybovost. Výpočet měrné spotřeby tepelné energie pro vytápění (MSTEVYT) je dán základním vzorcem $MSTEVYT = MUSTEVYT * PPB * PVM / (2,7 * 3,6)$. Do tohoto vzorce oba správní orgány dosadily koeficient 1,2, tj. $MSTEVYT = 1,2 * MUSTEVYT * PPB * PVM / (2,7 * 3,6)$. V rozsudku zdejšího ze dne 5. 12. 2017 č. j. 18 Ad 27/2017-26 bylo uvedeno, že hodnota MUSTEVYT (0,55 GJ/m²), která byla dosazena do vzorce, není dostatečně přesvědčivě odůvodněna. Jak již bylo uvedeno výše, správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí: „*MUSTEVYT se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ Je udávána v GJ/m² rok na 2,7 m výšku místnosti.*“ Správní orgán I. stupně tedy do spisu založil tabulku „*Výpočet spotřeby tepelné energie na jednotkové množství započítatelné podlahové plochy v závislosti na teplotním pásmu a středním počtu denostupňů*“, ze které vyplývá, že pro Moravskoslezský kraj, Ostravu – město je normovaná měrná spotřeba tepelné energie na vytápění 0,55 GJ/m². Tato tabulka dle e-mailové komunikace vzešla ze společného jednání ERÚ a žalovaného. Krajský soud k této tabulce uvádí, že z ní není možné vyčíst, zda byla poskytnuta ERÚ, jak se píše v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Také z ní nelze seznat, kdy byla tato tabulka vydána a zda hodnoty v ní uvedené jsou aktuální, případně na jaké období se tyto hodnoty vztahují. Správní orgány ve svých rozhodnutích uvádějí, že přihlížely k vyhlášce č. 152/2001 Sb., kde je hodnota měrného ukazatele spotřeby tepelné energie na vytápění 0,55 GJ/m² (pozn. soudu - jedná se o hodnotu při vytápění z ostatních zdrojů tepla). K tomu krajský soud uvádí, že vyhláška č. 152/2001 Sb., byla účinná do 31. 8. 2007, nelze tedy z této vyhlášky vycházet ani k ní přihlížet a dle názoru zdejšího soudu je zcela irrelevantní, že hodnota

MUSTEVYT $0,55 \text{ GJ/m}^2$ dle výše uvedené vyhlášky byla do vzorce v projednávaném případě zakomponována „v souladu s platnou legislativou v době návrhu výpočtu“, jak uvedl ve svém odůvodnění správní orgán I. stupně. Vyhláška č. 152/2001 Sb. byla nahrazena vyhláškou 194/2007 Sb., kde je v její příloze č. 2 uvedeno pod písm. a) „Měrné ukazatele spotřeby tepelné energie na vytápění pro průměrnou výšku stropu místnosti 2,7 m

1. při vytápění ze zdroje tepelné energie s násypnými kotli na tuhá paliva $0,6 \text{ GJ/m}^2$ za otop. období nebo $0,175 \text{ MJ/m}^2 \cdot \text{Do}$

2. při vytápění z ostatních zdrojů tepelné energie $0,47 \text{ GJ/m}^2$ za otop. období nebo $0,138 \text{ MJ/m}^2 \cdot \text{Do}$.“

Je tedy zřejmé, že vyhláška č. 194/2007 Sb. rozlišuje vytápění ze zdroje tepelné energie s násypnými kotli na tuhá paliva a vytápění z ostatních zdrojů tepelné energie (pozn. soudu - toto rozlišovala i vyhláška č. 152/2001 Sb.), přičemž jak je správním orgánům známo, žalobkyně na vytápění používá z 95% koks a z 5% dřevo, tudíž má vytápění zajišťováno násypným kotlem na tuhá paliva.

12. S ohledem na výše uvedené krajský soud musí dát opětovně žalobkyni za pravdu v tom, že tvrzení správních orgánů jsou rozporuplná a nepřezkoumatelná, když na jedné straně použily hodnotu MUSTEVYT ve výši $0,55 \text{ GJ/m}^2$ s přihlédnutím k vyhlášce č. 152/2001 Sb., která byla účinná do 31. 8. 2007 a na straně druhé odkazují na hodnotu MUSTEVYT zjištěnou z tabulky poskytnuté ERÚ, přičemž tato tabulka není nějak konkretizována a odůvodněna, proč právě z této tabulky hodnotu MUSTEVYT získávají.
13. Krajský soud hodnotí jako důvodnou i žalobní námitku žalobkyně týkající se hodnoty koeficientu 1,2, kterou správní orgány do předmětného vzorce dosazují. Ve správním spise není založen dokument ERÚ – „*průvodce spotřebou – manuál*“, ze kterého koeficient 1,2 správní orgán I. stupně používá. Žalovaný sice na dokument ERÚ – „*průvodce spotřebou – manuál*“ neodkazuje, ale uvádí, že detailním propočtem v určitých případech je určená spotřeba tepla navýšena o 20%, tedy na koeficient 1,2, přičemž z rozhodnutí správních orgánů ani z jejich správních spisů není seznatelné, o jaký detailní propočet se jedná.
14. Jestliže jsou žalobkyní neustále namítány hodnoty, které se do výše uvedeného matematického vzorce dosazují, je na správních orgánech, aby byly tyto hodnoty náležitě odůvodněny a podklady, ze kterých jsou tyto hodnoty použity, byly založeny ve správním spise, neboť jinak je nutno označit jejich rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
15. K námitce žalobkyně týkající se překračování lhůt pro rozhodování správních orgánů odkazuje krajský soud na str. 7 žalobou napadeného rozhodnutí, kde se s ní žalovaný dostatečně vypořádal.
16. Ze shora uvedeného žalovaný učinil své rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelným a za této situace krajskému soudu nezbylo než v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání tímto rozsudkem zrušit a věc mu vrátit podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení.
17. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. května 2019

JUDr. Petr Indráček, v. r.
samosoudce